Ч. 130. Неділя 25 (12) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З християньско-суспільного табору. — „Новое Время“ про ґр. Еренталя.

Про ситуацию, витворену виборами в таборі християньско-суспільників, помістив орґан їх „Reichspost“ знаменну статю, з котрої виходить, що то сторонництво наміряє відсунути ся від парляментарної більшости, а задержить т. зв. політику вільної руки. Між иншими „Reichspost“ пише:

Для христ. суспільних виходить з виборчих результатів, хоч і як болючо мусить вражати утрата Відня і найбільше випробованих провідників, властиво незвичайно користна ситуация. Христ. суспільна партия відзискала знов свободу рухів, она може знов робити проґрамову і людову політику, без огляду на инші партиї, без огляду на перекупство. Парляментарна система правліня позбавила христ. суспільних великої частини еї популярности. Був то собі сон в майскім зїлю першого людового парляменту, та Богу дякувати, вже переснив ся. Він зїдав наші найліпші сили і зломив їх на шкоду партийного інтересу. Ми мусїли дати державі все, без того, щоб наша проґрама і наша партия що при тім скористала. Участь в парляментарних правительствах виходить людовій партиї на здоровлє лиш тоді, коли істнує одноцїльне правительство, міністерство однакових переконань. А се в Австриї немислиме, як довго не полагоджене национальне питанє, через що не можуть співділати люди одних поглядів серед ріжних наций. Християньско суспільна партия не могла своєї проґрами піднести до правительственної проґрами, лише мусїла іти на проґраму компромісову, а через те скомпромітувала ся в очах виборцїв.

Тепер нехай собі наші побідники творять більшість. Нехай они переведуть се в діло, що обіцяли виборцям. Нехай полагодять реформу податків, реформу войскову, социяльне обезпеченє і яке їм імя, тим всім гарним річам. А христ. суспільники будуть відповідно до своєї проґрами критикувати сю роботу і чекати, як довго удержить ся наварений при виборах кляйстер нового бльоку. Ми побіджені — та ні, нас в сам ще час провидінє зіпхало з естради і загнало за кулїси, бо на естрадї будуть відбувати ся в найблизшій будучнині дужеризиковні діла. Нас поставлено в таку ситуацию, що можемо тепер тільки про самих себе міркувати. Власне тепер, коли партиї, що сидять при жолобі, ризикують своєю екзистенцию.

Однако орґан католицких послів, котрі творять з християньско-суспільними один клюб, не годить ся з тим становищем і висказує погляд, що сторонництво повинно і на дальше лишити ся в правительственній більшости.

Передвчера відбула ся у Відни під проводом кн. Ліхтенштайна конференция заступників християньско-суспільного сторонництва з цїлої Австриї. Раджено над ситуациєю, витвореною послїдними виборами, та висловлено погляд, що мимо виборчого погрому, партия, за котрою стоїть 614.000 виборців, не повинна страхати ся будучини. Ухвалено також, що сторонництво має держати ся тактики вільної руки супротив правительства та инших сторонництв і вибрано найвисшим шефом партиї кн. Ліхтенштайна. Рівночасно християньско-суспільна преса заповідає перехід сторонництва в парляменті до опозициї, так що правительство лишить ся без парляментарної більшости.

Вчера бар. Бінерт мав відбути конференцию з представителями сего сторонництва. В парляментарних кругах панує погляд, що ситуация, витворена вислідом виборів, спричинить димісию кабінету.

Втихомиреню альбаньскої ворохобнї присьвячує „Новое Время“, орґан кермуючих кругів російских, неприхильних Австриї, передну статю, в котрій подає порівнанє між представленєм російского правительства в Константинополи а радами Австро-Угорщини а при тім висловлює ся так про дипльоматичний талант ґр. Еренталя:

„Треба признати, що ґр. Еренталь уміє

22)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Конець).

Їдемо з Монте Карльо. До поїзду єсть причіплений окремий ваґон, з котрого можуть подорожні розглядати ся вигідно по тих сторонах, через котрі переїзджають. Я став у вікні і роздивляю ся. Господи! Якеж нині море спокійне, яке тихе, справді мов би задрімало! Аж кортить поплавати по нїм на стрункій вітриловій лодці! Ба, коли нема вітру, а коли єсть вітер, то запінені филї бють страшенно високо, а лодкою так кидає, що чоловік дістає морскої хороби. От лїпше нехай нам не забагає ся! Держім ся спокійно землї.

Поїзд стає у Вілляфранка, хорошім воєннім порті, а відтак переїхавши через безконечно довгий тунель, заїзджає з гуком і шумом до Ніцци.

Ніцца то первістно італїяньске місто і Італїянцї ще й до нинї не називають єго инакше як Nizza la Bella (Ніцца красавиця). По французски зве ся се місто Ніс (Nice) і аж в другій половині минулого столїтя стало французске. Наполеон III. поміг Піємонтийцям в битвах під Маджентою і Сольферіном против Австриї запанувати на італїяньскім півострові, а за ту прислугу забрав в 1860 р. Ніццу разом з цїлою еї охрестностию. Місто розложило ся амфітеатрально на кількох горбах зарослих цитриновими і помаранчевими гаями, при споді стрімкої гори Монтальбан і любить називати ся „малим Парижем“.

Вийшовши з двірця, вступаємо на площу Тієрса, обсаджену високими деревами евкаліптус, живими сьвідками лагідного підсоня в сїм місті, котрі можуть тут зовсїм спокійно розвивати своє подовгасте, блїдо-зелене листє. Сам дворець в Ніцци єсть собі добре поганий, але скоро із згаданої площі вийдемо на Авні де ля Ґар (Avenue de la Gare), улицю двірцеву, то видить ся зараз красу міста. Єсть то пишна, широка алея, обсаджена красними деревами, котрою за досять мінут заходимо аж до самого осередка міста на площу Массена.

Ся площа і еї безпосереднє окруженє то гордість міста а ще більше сих Французів. Коли они хотять доказувати, яка благодать спливла на місто, через то, що они єго забрали від Італїї а прилучили до Франциї, то показують на сю площу. Там, де тепер піднимає ся величне касино, де сквер Массена зі своїми ґрупами дерев запрошує спочивати, там колись за сардиньских часів текла річка Пальйон многими нужденними розтоками через улицї міста, занедбані як в старім провансальскім містї, що ще й до нинї при споді замкової гори зберігає в собі слїди того давного свого стану. За французского пановання обмуровано ріку тесовим камінєм а на узисканім так ґрунтї виставлено касино з театром і зимовим городом а поза ним сквер також з городом. Сквер той або площа має не лиш Массена, але на нїм статуя славного французского маршалка Массени, пізнїйшого князя Ріволї, котрий уродив ся в Ніцци.

Той Массена, коли ще мав 13 лїт, став був на службу за корабельного хлопця на однїм купецкім корабли, відтак вступив до сардиньского войска, пізнїйше за Наполеона І. служив у французскім войску і дослужив ся там насамперед ранґи ґенерала бриґади, відтак ґенерала дивизиї а наконець став і маршалком та одержав від Наполеона титул князя. В битві під Ваґрамом боронив він села Асперн, котрого того дня чотирнайцять разів неприятель здобував і чотирнайцять разів треба єго було відбивати. Та й чи не примхувата була судьба того чоловіка? Тому завзятому републиканцеви, що бував в більше як сто битвах, анї разу не стало ся нічого; аж коли перекинув ся в монархіста і став князем та перший раз явив ся на цїсарскім дворі, другий маршалок Бертіє вистрілив єму не хотячи на польованю ліве око.

В Ніцци уродив ся ще й другий славний чоловік, Італїянець Ґарібальдї; єго матір і жена спочивають на кладовищи в Ніцци а єму самому не лиш присьвячено також площу але й виставлено так само памятник. Але Ґарібальдї станув був рішучо по сторонї Італїї і проти-

кермувати політикою Австро-Угорщини на великий розмах. Російска дипльоматия намагає ся всіми силами на близькім Всході Туреччину охоронити перед небезпечностию, а збирає за се ненависть отоманьского правительства і ворогование турецкої суспільности. Австро-угорска дипльоматия мішає ся в турецкі справи, а мимо того уміє удержати найприязнійші взаємини з турецким правительством. Наколи дипльоматия єсть грою, то ґр. Еренталь вже вдруге доказав фактами, що він є великий мистець".

Коли пригадаємо тут, яку завзяту боротьбу провадив Ізвольский против Австриї і ґр. Еренталя, поки не упав, як в тій справі також „Новое Время" накидало ся на ґр. Еренталя, то тим більшої ваги набирає се признаннє ворожого дневника для керманича Австриї.

Новинки.

Львів, 24 червня 1911.

— **Здоровлє Цісаря.** Korresp. Wilhelm доносить: Є. В. Цісар приняв вчера бар. Бінєрта на авдиєнциї, котра тревала $1^3/_4$ години. Цісар зовсім здоров, а поголоски заграничної праси про лихий стан здоровля Монарха зовсім неправдиві, бо Цісар власне противно має ся дуже добре. День відїзду Цісаря до Ішлю ще не означений, подорож ся має послідувати між 29 с. м. а 1 липня, але й не виключене, що побут Цісаря в Ляинц перетягне ся поза день 1 липня.

— **Міністерство просьвіти** надало право публичности 1—3 клясї міскої польскої приватної ґімназиї в Калуши.

— **Радник Двора** др. Ігнатий Ровнер, котрого 13 с. м. вибрано послом до державної ради, дістав відпустку на час каденциї та звільненє з дотеперішної служби, як придїлений до Міністерства Галичини. На его місце іменовано секцийного радника в Міністерстві публичних робіт др. Юлія Твардовского.

— **Скріпленє ґарнізонів в Тиролі.** Віденьскі ґазети доносять, що при зміні гарнізонів в цьвітни 1912 р. прийде до великого скріплення войскової залоги в Тиролі. Скріпленє буде виносити 6 баталїонів піхоти, 1 бат. стрільців, ½ полку кавалериї, ½ полку полевих гавбиць і кілька батерий кріпосної артилєриї. З Тиролю взагалі ніяке войско не буде відкликане. Серед полків, які відійдуть до Тироля, згадують також про 30 п. п. у Львові.

— **† Померла** Евдокія Городецка, дня 12 с. м. в Вербилівцях коло Рогатина в домі свого сина Впр. о. шамбеляна і декана Стефана Городецкого в 91 році житя. В. їй п.

— **З зелїзниці.** Ц. к. Дирекция зелїзниць держ. оголошує в Gazet-ї Lwowsk-ій роздачу робіт будівляних при розширеню будинку стацийного в Синевідску вижнім. Оферти належить вносити найпізнійше до дня 6 липня 1911 до 12 години в полудне. Близші условя будови можна переглянути у відділї консервациї і будови, ул. Красіцких ч. 5, III поверх, ч. дверий 309.

— Дня 28 червня 1911 о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Стрий публична лїцитация невідобраних товарів, як горівка, мило, вазелїна, паста до чобіт, папір, меблї, сукно, полотно машини рільничі, пера, шкіри і порожні бочки і т. п.

— **Конкурс.** Братство Покрови Пресьвятої Діви в Сокалї розписує отсим конкурс на принятє 30 учениць до „Інститугу дівочого" на р. шк. 1911/12. Місячна оплата виносить 30 К, крім того 2 К місячно за пранє і 5 К за зужите інвентаря одноразово. Учениці мають мати потрібне біле одежу і постіль. Батько або опікун мусить бути членом Братства і обовязати ся письменно заявою, що оплату буде точно з гори що місяця складати. Подання належить вносити на руки п. С. Вітошиньского, проф. ц. к. семінариї учит. в Сокалї, до дня 15 липня с. р. — Виділ.

— **Попис.** В концесионованій музичній школї фортепяну і цитри п. Й. П. Вигнаньского відбуде сяві второк дня 27 червня о 4 год. по полудни у великій сали „Народного Дому" попис. Програма, котра служить за карту вступу, 50 сот.

Школа приймає учениці і учеників елементарного курсу аж до найвисшого, ул. Гродзіцких ч. 2, I поверх.

— **Для студий над славяньским театром.** Директор софійского „Народного Театру" Іванов з поручення міністра просьвіти удасть ся до славяньских країв — з виїмкою Росиї — в цїли поробленя студий над славяньским театром та в цїли переговорів, в справі гостинних виступів в Софії визначнійших славяньских артистів. Іванов відвідає Любляну, Загреб, Прагу і Краків.

— **Реформа скарбової сторожі.** В найблизшім часї скарбова сторожа буде зреорґанізована і подїлена на граничну та податкову сторожу (фінансову контролю). Гранична сторожа вже не буде підлягати фінансовим властям, лише перемінить ся в складову частину армії і буде підчинена міністерству війни. Одержить окрему службову інструкцию а задача єї буде полягати головно по політично-войсковім береженю границї. Подїлена на компанії під командою комісарів в ріжних войскових ранґах гранична сторожа буде творити окружні команди, а ті знов краєві команди. Відношенє єї до скарбових властий буде таке, як відношенє жандармериї до судових і політичних властий. Уніформи нової граничної сторожі дістануть місто зелених жовті вилоги але паспольї задержать зелені. Друга частина скарбової сторожі буде підлягати скарбовим властям а до єї служби буде належати сповнюванє податкової сторожі або скарбової контролї. Гранична сторожа буде рекрутувати ся виключно з войскових людий, що зголосять ся добровільно, причім підофіцирам, що служать довше, застережене першеньство. Як би в той спосіб не удало ся привести граничну сторожу до єї системізованого стану, то будуть призначувати до неї асентированих рекрутів. Офіцири граничної сторожі будуть рекрутувати ся в двох третинах з офіцирів армії, а лише в одній третині з власних кандидатів граничної сторожі. Податкова сторожа буде доповняти ся з правила лише з граничної сторожі. Реформи ті, як доносить „Zeitschrift für den gesamten Finanzwachdienst", входять в житє з початком 1912 р.

— **Про коронацию короля Юрия V.** доносять з Льондона: Передвчера о годині $6^1/_2$ рано почав ся вїзд гостий і учасників торжеств до Вестмінстеру. В ґалевих каритах їхали пери з жінками та инші достойники. О пів до 9-ої рано замкнено всї улиці, що ведуть до Вестмінстеру. О 9-ій год. рано зібрали ся всї в церкви, в наві заняли трибуни гості, посеред церкви уставлено престол з фотелями для королївскої пари. Гостий було коло 7000, в тім 40 членів королївскої сімї, 200 заступників чужих держав, 220 членів парляменту з жінками, 800 заступників заморских держав Анґлії. Торжественні звуки орґанів заповіли початок коронациї короля. Попереду походу ішли церковні достойники, за ними достойники державні, а герольди замикали сю часть походу. Дальше ішла королева, а невдалїк від неї члени перших шляхотских родів, котрі несли державні інсиґнії, відтак король з епископами по боках, а за ним двір. По розпочатю церковного церемоніялу, королївска пара, заки засїла на престолї, прочитала коротку молитву, а відтак архиепископ Кентерберрі представив після давного звичаю народови короля і спитав: „Чи ви готові зложити єму чолобитню і

вив ся відступленю Ніцци Франциї і длятого Французи в Ніцци не уважають Ґарібальдия за свого краяна і кажуть, що він поправді Ґенуенець, бо его родина звідтам походить а він лиш случайно уродив ся в Ніцци.

Повний і пречудний образ міста представляє ся з висоти замкової гори, що на полудневім всходї піднимає ся понад містом. Мов би якесь величезне ухо лежить панорами Ніцци перед нами, обведена подвійним пасмом гір, нїби величезними заслонами від вітру, що забезпечують місту лагідний доплив воздуха. Перший вал, вкритий темними лїсами оливних дерев, піднимає ся в стороні як місцевости Манян, Кантасель, Лімїв і Монтальбан і творить отверту в сторону як до моря кітлину, по котрої стінах місто піднимає ся поволи в гору. Поза тим першим валом вигдядає другий, котрий творить підгірє альпейских гір, що синіють ся в дали, а понад тим всім широкою смугою сунуть ся хмари і творять також гори.

Через місто перепливає річка Пальйон, в котрій мало води а богато каміня і переділяє его на дві нерівні части, на меншу східну або старе місто і на західну більшу або нове місто. Сірі від старости дахи старого міста відбивають ся різко від червоних дахів нового міста. В ріці Пальйон завсїгди повно прачок, що перуть біле пранниками. Русло ріки то пральня міста. В сю сторону міста богачі і аристократи не заходять; то місце лиш для самих ніцейских горожан, де они можуть спокійно побалакати і забавити ся. Люди з великого сьвіта та й великого півсьвіта збирають ся найрадше на т. зв. Анґлїйскій променадї, що тягне ся вадовж побережа. Єсть то найкрасше проходове місце в Ніцци і тут сходять ся гості найчастїйше около 11 год. перед і около 4 год. по полудни. Хто туди вибирає ся, іде в тім переконаню, що то найкрасше проходове місце на сьвіті а відповідно до того треба там і виступати. Анґлїйска променада в Ніцци єсть взагалї найкрасшою в цїлім сьвіті. Сю променаду побудували Анґлїйцї, котрі ще з початком минулого столїтя осїли були в Ніцци. Коли в двайцяти роках минулого столїтя настала була в Ніцци велика нужда з причини браку роботи, зачали Анґлїйцї будувати сю променаду, щоби в той спосіб подати бідним людем заробок та щоби з Ніцци зробити люксусове місто. Сю променаду продовжено теперь ще значно в дві сторони на схід і захід, єсть то вицементована дорога для піших, понад морем обсаджена пальмами і відділена від дороги для возів. З сеї променади іде ся до Жете-променади, рід касина, побудованого в мори на палях. Тут грає музика і відбувають ся концерти для любителїв музики. Хто любить устриці, може їх дістати в купелях на побережу не лиш подостатком але й всїлякого рода, якого забажає. Хто в зимі хоче мати теплі морскі купелі, той має до розпорядимости аж три заведеня купелеві. На сїй променадї можна стрітити найбільше Анґлїйців і Нїмців, сих послїдних иноді так богато, що слухаючи їх розмови, можна би гадати, що єсьмо десь в далекім приморскім місті нїмецкім.

Підсонє в Ніцци єсть дуже лагідне а воздух незвичайно чистий і здоровий. Пересїчна теплота в січни виносить 8—9 степенів, воздух має в собі достаточно вохкости, а лиш в марті і цьвітни буває сухійший як звичайно. Все то, а крім того ще й прекрасне положенє самого міста і поодиноких домів в новім місті складає ся на то, що Ніцца стала ся нинї не так може специяльно купелевим місцем, як місцем побуту для аристократиї і людий богатих, котрі з одної сторони хотїли би й ратувати трохи підорване здоровле, а з другої все ще уживати, о скілько дасть ся.

Хто із замкової гори подивить ся на анґлїйску променаду, не пожалує того, що лїз на гору. Впрочім сама гора замкова то рід артистичного діла. На гору виходить ся всїлякими дорогами а всї они красні, всї інтересні, чи то виходить ся від сторони старого міста чи від пристанї, чи може виходить ся із швайцарского готелю сходами, котрі псбудував якийсь патриот. Всюди пальми, кактуси, лаври, ципреси і хлїбові дерева, всюди видко водограї, навіть на вершку гори, хоч воду треба було спровадити до міста з подальших сторін. А вже найкрасший вид представляє ся з вежі замку на море, котре представляє ся звідси в цїлій своїй красї. Вже сам той вид на море оправдує назву: Nizza la Bella.

вірність?“ У відповідь заграли труби і всї закликали: „God save King George!“ Слїдувала релїґійна часть торжества, котру покінчила коротка промова епископа Вестмінстеру. З черги архиепископ Кентерберрі звернув ся до короля з запитом, чи він готов зложити присягу, на що король прирік берегти англиканьску віру і бути добрим батьком свого народа. Король, окружений державними достойниками, приступив до вівтаря і заприсяг се, стоячи на колїшках, на біблїю. Після короткої молитви заповіли звуки старого гимну приготованя до помазаня, після котрого король вложив на себе державні інсиґнії. Відтак в торжественнім походї перейшли з короною перед королївский престол і вложено ї королеви серед окликів: „God save the King!“ Затрубили знов труби, а сальви батерий і дзвони всїх церков міста оповістили містови, що коронациї довершено.

— **Згорів цїлий архів.** Онодї пополудни вибухла в Брукселї пожежа в старім будинку, в котрім від кількасот лїт містило ся католицке приходство. Дорогоцїнний архів упав жертвою полуміни. Догадують ся, що огонь підложено.

— **Репертуар руского театру в Снятинї.** (Саля „Сокола“. Початок точно о 8 вечером).

В недїлю, дня 25 с. м. „Нещасне кохане“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями Манька.

В понедїлок, дня 26 с. м. „Роксоляна“, опера в 3 діях з прольоґом Січиньского. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

Ві второк, дня 27 с. м. останне представлене „Брехня“, штука в 3 діях Винниченка.

Телеґрами.

Відень 24 червня. Мінїстер др. Вайскірхнер наміряє зложити також мандати до ради міскої і до сойму долїшно-австрийского.

Прага 24 червня. Після Nar. List-ів Цїсар виїде до Ішлю дня 12 липня, а день перед тим, т. є. 11 липня отворить раду державну престольною бесїдою.

Триест 24 червня. Прибув сюди Архикнязь Франц Фердинанд з женою.

Мадрид 24 червня. На кілька інтерпеляций в справі Марокка президент мінїстрів Каналехас заявив, що нема між Францією а Іспанією нїякого спору нї трудностий, полїтика сердечних відносин тревае. Іспанія шанує договор в Альжесірас і не наміряє зробити нї одного кроку наперед на марроканьскій території.

Париж 24 червня. Аґенция Гаваса доносить, що французкий кабінет подав ся до димісиї.

Цїна збіжа У Львові.

дня 23-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	11·75	до	12·—
Жито	7·75	„	8·—
Овес	8·50	„	8·75
Ячмінь пашний . .	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний . .	8·30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	11·75	„	13 25
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	130·—	„	140·—
Конюшина червона . .	75·—	„	80·—
Конюшина біла . .	95·—	„	100·—
Конюшина шведска . .	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Надіслане.

— Др. Беер, міский фізик в Бернї, доносить: **Старші особи, у котрих випорожненє жолудка не відбуваєсь правильно,** дізнають при що-деннім, 8 день треваючім, уживаню 3 лижок природної гіркої води **франц Йосифа** бажаної постійної полекші.

— **Вступні Іспити до I кл.** прив. женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 29 н. с. червня. Початок о год. 9 перед полуднем. Зголошеня приймає дирекция кождого дня в шкільних годинах.

В днях 26—28 червня буде в шкільнім будинку при ул. Длуґоша ч. 17 уладжена вистава ручних робіт і рисунків учениць. Вступ в год. 9 до 12 перед полуднем і 3—6 з полудня. — Юліян Левицкий, директор.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Мінїстра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семінариї відбудх ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакацияе 1 і 2 вересня.

— **Руске Товариство Педаґоґічне у Львові** (ул. Мохнацкого ч. 12) при надходячім закінченю року шкільного звертає ся до всїх ВП. Зарядів шкіл народних, до ВП. руского Духовеньства і Учительства з просьбою надсилати ласкаво замовленя на купно книжок, призначених на нагороду пильности для шкільної молодїжи. Товариство має на складі понад сто ріжних дуже дешевих видавництв. Книжочки образкові, історичні, байки і инші оповіданя дуже цїкавого змісту — всї апробовані ц. к. Радою шкільною краєвою — в гарній оправі з золоченими витисками, в цїнї почавши від 40 сот. до 2 К. Шість родів прегарних молитвословів по 40, 60, 70, 80 сот., 1 К і 1·20 К. Окрім сего Р. Т. П. продає по дешевій цїнї ріжні красні образці, хрестики, медалики і т. п. Поручає рівнож на премії дуже займаючу ілюстровану гру-забаву „Подорож довкола землї“ в цїнї 1·30 К і 1·50 К. Польскі книжки і инші чужі видавництва просить ся також замовляти через Р. Т. П. Спис і цїнник видавництв на жаданє висилає ся відворотно і оплатно. Упрашає ся о вчасні замовленя.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Залчківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), **2^{05}**, **5·52**, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: **Адам Крехевецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.